

тогазъ ангелытъ хранители не можтъ да бѣдтъ при насъ, отдалечаватъ са отъ насъ, и само отъ далечъ ны нагледватъ, очакватъ слѹчай какъ да са доближтъ до насъ, молітвъ са за насъ за да са покаймы, желе?їтъ, ако ный са не раскаемъ. Както ный не можемъ да са спремъ на мѣста исполненки съ смрадъ и дымъ, тѣй и ангелытъ не можтъ да стојтъ при насъ, когато дѹшата ни быва наполнена съ грѣхове, а тѣлото ни съ пороцы. Но затѣй като че по нѣжны, още по внимателни быватъ къмъ насъ, когато са ный раскайвамы въ грѣховетъ си: нашытъ сълзы за грѣховетъ съ за тѣхъ торжество, нашата тѣга за Бога — за тѣхъ е радость. И тѣй съ грѣховетъ, беззаконїта и съ прѣгрѣшенїата си ный отдалечавамы отъ себѣ си ангелытъ хранители, а съ покаяніето, съ поста и молитвата си ный пакъ гы приближавамы при себѣ си. Таквици ангелы — хранители има не само сѣкъй человѣкъ, но и сѣкъй градъ, область и господарство има особно свой ангелъ — хранитель, тѣй сѫю има и у сѣка цѣрква Христова. Тѣй на сѣка ст҃пка и на сичкыя путь на живота си ный можемъ сре?ишнѣ ангелы — хранители, наставници, ръководители. И на истина, сичката земля е пълна отъ Твоѧта слава, Господи.